

Ofalskade sårge-tårar utgutne wid den fordome ehreborne, gudfruchtige och my...

Hoffrenius, Jacobus Petri,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

Ofallskade Särge-Tårar

Utgutne

Wid

Den fordom

Ehreborne / Gudfruchtige och mycket Dygdes

samme Marronas

(Nu mehra hoos Gud Salige)

Huströs!

ELISABETHÆ JENDERIANs

Torde-färd

Som stedde i Ubleå den 12 Novemb.

A. 1693.

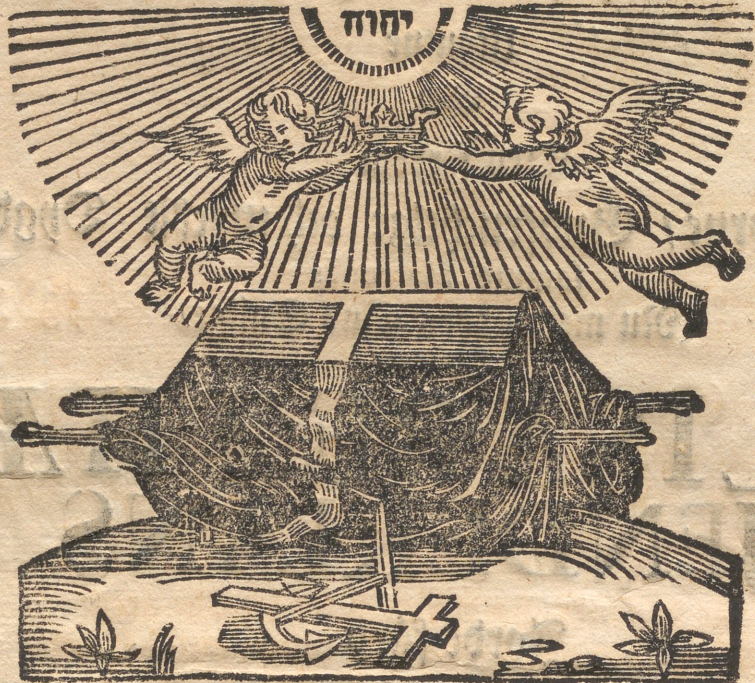
UPsALA

Tryckt af HENRICH Keyser / Kongl. M. S. och
Academiz Bocktryckare.

Kräppen hawer wisan lågring
 Där han bliwer nedersänkt;
 Men allena dygde-fågring
 Stådze bliwer oförkränkt.

Graf = Skrifte/

Du för alle Qwinn'fön war til dygd ett efterdömmie
 Haar lemnat sine Ben i denna Grawen qwar;
 Men dygden som des Siäl i Skölden stådze har
 Inritar hennes Namn i Sten med dat berömmie;
 Att hon war From och Kyss/ i Måd och Motgång nögder
 Med dat som Herren gaf/ hon hade rättan Tro/
 Hon sökte intet mer än uti Sämio boo
 Måd sine Grannar/ de än prisa hennes slögder.
 Dy haar och Himlen sielf behagat hennes Siäl
 Ledsaga i dan Frögd/där hon undfågnas wäl.

skr. af
 J. H.

Nur tro dit grymma Wäld/ O död wil tag en ända/
Som du föröwar städz i världen mot hwar man
Förutan Lag och dom; att man wäl säija kan
Dig willia med en hast alt upp och neder wända.

Din dolsta grymbeß Hand en nogsamnt kan beskrivas
Ut af min städers udd/ som noppast ännu haer
Lärt pröwa motgångz Pust och dunckla färge da'ar;
An skönt/ doch hör ett ord/ förr'n iag til tystnad drives.

Din wrånghet hawer gjort wår Kinder mycket wåta
Af omniß Tåreflod/ wår Glädie bytt i twång/
Och drivit tidigt nog mig qwäda Sorge-Sång/
Utöwer Faster min/ hwars fall än många gråta!

Hälst för de spåde Barn som intet hint de ären/
Som lära hwar och en at känna ont och got/
Förr än de skulle see/ at deras Moder gåt/
All wärldzens sifsta Wäg/ som är nu lagd på Bären.

Ohiffligt öde-qwas! dat må du billigt heta/
Som söder stöter ner, ja störter alle i hopy
Uti dat stora Gaap at wöhlar någons rop/
At goda ord/ at macht/ då du will of förtreta.

Jag tycker att iag seer hur' Barnen sörgse löpa
Af ångzslan hit och dit/ och ropa ach wår Moor!
Wår Moor! hwi går du bort och gör of sorgen stor?
Ach hwem är som nu will hwad wij betar swa löpa.

Jag kan knapt säijat ut för än och Tårar falla
Ur mina ögon ner/ och wåta mitt papper/
Att hon så bittigt lågz i mörcka Grawen neer/
Som Barnen sielf sin Mor/ iag månd' min Faster kalla.

Men

Men si dat wet iag wist/ att Gud ha'ar så behagat
Hvars willia altid skeer/ hwad skal då wara åt
Att qwällia sig mäd Sorg/ mäd Pust/ mäd Jämter/
Lät/

Ja och beklaga dat/ som Gud så klärligt lagat.

Wijf altfördenstul bort all särg och ängzlig trängt an
Från Ehr som Moder klär och ungdoms stödia mist/
At kan Ehr Herte-qwas förbättra dänna brist
Men Himlen/ dit som hon här haft sin största längtan.

Och efter salig stund en ewig Seger wunnit/
Att hon med Helgon all åtnüter ewig Frögd;
Wi gråta här wår Nöd/ hon boor i himmels Högd/
Et sådan glädie Stund dän redlig wandrat funnit.

af
Dän som dat dödeliga fränfallet
högst beklagar

CLAES JENDERJAN.

